Tervehdys vuoristosta.

(Jatkoa kahdennelratoista sivulta)

ja niiden reunat ovat sulat, vaikka maa on kaikkialla muualla lumen ja jään peittämä. Tuolla etäämmällä on yksi lähde, jossa voi munan keittää kovaksi muutamassa minuutissa.

Polkumme nousee ylös, vhä ylös, kunnes vihdoin on kuin kapea hylly vuoren rinteellä. Olkaamme mahdollisimman varovaisia, ettei jalkamme luiskahda — silloin voisimme pudota satakunta jalkaa alas jokeen — eikä kukaan meistä tahdo tuollaista vapaata kyytiä.

Ihmettelette ehkä kun joen pauhina alkaa kuulua sitä selvemmin mitä kauemmaksi siitä kuljemme. Nyt tulemme suureen halkeamaan vuoren seinässä ja käymme sisälle. Löyämme itsemme suuressa onkalossa vuoren sisällä. Kun katsomme ylös, niin näemme taivasta ainoastaan pienen kaistaleen, ja onte'o on kuin suuri saari, jonka peräseinältä sadan jalan korkeudelta maasta tulvaa vettä minkä ehtii. Vesi näyttää tulevan vuoren sisältä ja pitää kovaa kiirettä ulos ja alas, jossa se pauhaa ja kuohuu, ikänkuin suutuksissa — vaan sitten lähtee laiskasti matkalleen ulos merta kohti.

Laskeudumme portaita alas joen rannalle. Täällä on ontelo enemmän suuren vesimukin kaltainen, joka on alapäästä leveämpi kuin yläpäästä.

Ne, joitten pitäisi tietää, sanovat tämän olevan ainoan maan sisäisen tunnetun vesiputouksen.

Sen on Uncompahgre-joki muodostanut. Pyrkiessään ulos vuoristosta sitä vastaan tu'i suuri jättiläisvuori, joka vangitsi sen. Vaan joki ei suostunut vankeuteen, se alkoi koota voimiaan ja teki tien itselleen vuoren sydämen kautta vapauteen. Tuo vuori ehkä luuli veden vain tekevän itselleen vankilaa — vaan vankila kasvoi suureksi ja se tuli liiaksi täyteen ja vuoren seinään murtui aukko, ensin pienemmi ja sitten suuremmi.

Tiedän että te kaikki vertaatte tuota jokea meihin vapauteen pyrkiviin työläisiin ja tuota vuorta kapitalismiin, joka aina ja kaikkialla asettaa esteitä vapauspyrkimyksillemme. Mutta kapitalismin vankilat ja esteet ovat tehottomia silloin, kun me työläiset, pienet ja isot kokoamme kaikki voimamme sitä vastaan. Silloin mekin voimme Uncompahgre-joen tavoin löytää rauhallisen tien onnelaan.

Uncompahgre on espanjalainen sana, tarkottaen "verraton" — ja te varmasti myönnätte, että se on todellakin ihmeellinen joki. Se yhtyy Gunnison-jokeen, myöskin ihmeellinen joki — ja Gunnison Rio Grand-jokeen.

Pidättekö tällaisista kertomuksista? Onko kotinne luona minkäänlaisia luonnon ihmeitä? Kertokaa niistä. Ystävällisesti.

Eva-serkku.

Uskottava juttu.

Eräs kalastusmatkalta palaava huvimatkailija valitteli vastaantulevalle akalle järven rantamilla olevaa hyttysten paljoutta.

— Aa, sanoi akka, ennen mailmassa oli hyttysiä paljo enemmän kuin nyt. Muutamana kesäiltana monia vuosia sitte näimme miten vanhasta kellotapulista tuolla tuli ulos aivan kuin suuria savupilviä. Kansa riensi sinne sammuttamaan tulta ja kesti kokonaisen tunnin, ennenkuin päästiin selville siitä, ettei sauhu ollutkaan mitään muuta kuin hyttysparvi.

— Mutta tuohan kuuluu uskomattomalta, huomautti matkailija.

— Uskomattomalta, kiljasi akka. Minun vanha isäni oli itse ylhäällä tapulissa soittamassa kelloja.

— No mutta silloin ainakin hänen olisi pitänyt heti erottaa hyttyset sauhusta, intti matkailija.

— Luuleeko herra, että se oli niinkään helppoa hänellekään, kun molemmat silmät olivat hyttysenpuremista turvoksissa.

PUHE,

esitetty Astorian S. S. Osaston Ihanneliiton iltamassa Lastenpäivänä.

Esittäjä Ilona Tolppi.

Pienet ja suuret toverit!

Koska täällä varmasti on paljon tyttöjä ja poikia, jotka eivät kuulu meidän ihanneliittoon, niin koetan selostaa liittomme tarkotusta muutamalla sanalla. Minä luulen, että ne työläislapset, ja nuoret, jotka eivät ole vielä tulleet jäseniksi liittoomme, ovat poissa siksi, että he ja heidän vanhempansa eivät usko ihanneliiton työllä olevan suurta merkitystä.

Ensinnäkin, mikä on ihanneliitto? — Se on lasten ja nuorison sosialistinen liitto. Ihanneliiton tarkotus on kasvattaa sosialistista elämänymmärrystä lapsiin ja nousevaan nuorisoon. Tämä kasvatustyö aletaan jo sunnuntaikoulussa, jossa jo viisivuotiaat lapset käyvät. Siellä oppivat lapset lukemaan sosialistisesta aapisesta ja opettajat selittävät heille sosialismia helppojen esimerkkien avulla lukujen ja läksyjen ohella. He oppivat siellä sosialistisia lasten lauluja ja toisinaan he leikkivät ja pitävät muutakin hauskaa.

Sosialistinen sunnuntaikoulu siis kylvää ensimäiset sosialismin siemenet nousevan nuorison mieliin kodin ulkopuolella. Ihanneliitto jatkaa ja laajentaa tätä työtä. Ihanneliitto on jo sosialistiosasto pienessä koossa. Ihanneliitolla on virkailijat ja omat toimihenkilöt kuten osastollakin. Liitto pitää työkokouksia ja ohjelmakokouksia. Lapset itse ovat kokousten puheenjohtajia, kirjureita, liiton jäsenkirjureita ja rahastonhoitajia; lapset keskustelevat kokouksissaan asioistaan ja jolloinkin keskustelukysymyksistäkin ja käyttävät säännöllisiä puheenvuoroja. Kokouksissa valitaan komiteoita, jotka huolehtivat sellaisista asioista kuin aina kulloinkin tarvitaan, kuten nyt tämänkin iltaman ohjelman järjestelystä ja äskettäin perustetun ompeluseuran tehtävistä. Ohjelmakokouksissa esitetään monenlaista ohjelmaa, jota toiset jäsenet ja opettajat sitten arvostelevat. Täten me opimme esiintymään, johtamaan sosialistiosaston kokouksia, toimimaan iltamia, järjestämään liittomme alaosastoja ja yleensä me opimme kaikenlaisia osaston käytännöllisiä tehtäviä, jotka ovat sosialisteille välttämättömät osata.

Ohjelma, jota näissä kokouksissa suoritamme, on kaikki sosialistista. Laulut, joita me siellä laulamme, ovat kauniita Suomen ihanneliittolaisten lauluja. Opettajat selostavat meille sosialismia helpossa muodossa. Me harjottelemme siellä myöskin suomenkielen oikein käyttöä. Me pidämme aina jolloinkin pieniä perhe-iltamia omien jäsenten kesken ja leikimme kokousten lopussa, voimistelemme ja pidämme hauskaa.

Ihanneliiton kokouksissa on käynyt paljon sunnuntaikoululaisia ja heillä on tietysti siellä hauskaa, koska he siellä haluavat olla ja kuunnella. Monet pienetkin tytöt ja pojat käyttävät puheenvuoroja.

Influenssa on haitannut tänä syksynä liittomme toimintaa oikein paljon. Jos liittoomme saadaan lisää opettajia, niin joulun jälestä tulevat opettajat meille järjestämään luentoja kehitysopista ja sosialismista ja harjotteluja ainekirjotuksessa ja esitelmien valmistuksessa. Kun me saamme tämän suunnitelman käytäntöön, sopii kaikkien suurtenkin tyttöjen ja poikien tulla sinne. Siellä on heille kylliksi oppimista ja tehtävää.

Minä luulen, että te kaikki vanhemmat toverit myönnätte, että ihanneliittotyö on tärkeää. Meille lapsille on jo on kasvanut rakkaaksi. Me olemme oppineet tuntemaan sen tärkeäksi työksi. Me köyhäliston lapset saamme jokainen jo varhaisesta lopsuudesta asti tuntea kapitalistijärjestelmän luokkavastakohtien kirousta. Raatajain raskas taakka painaa jo meidänkin hentoja hartioita. Me ihanneliittolaiset olemme jo kainen vannoneet sieluissamme tekevämme kaikkemme kukistaaksemme maailmasta kaikki tyrannit, kaikenlaiset riistäjät ja kansojen orjuuttajat. Tämän vaan ovat tehneet kaikkien maiden sosialistilapset. Sosialistiset nuorisoliitot toimivat kaikissa maissa. Meilläkin täällä Amerikassa on Young Peoples Socialist League. Oregonin valtiossa ei tällä liitolla ole vielä yhtään osastoa. Minä toivon, että kun me Astorian suomalaisen sosialistiosaston ihanneliittolaiset vähän kasvamme ja kehitymme, niin me voimme koota kaikki tämän kaupungin työläisnuoret sosialistiseen nuorten liittoon. Minä toivon, että me kehitymme liitossamme niin, että me kykenemme kasvattamaan toisista työläisnuorista innokkaita taistelijoita sosialistien riveissä. Minä tiedän, että me nykyiset ihanneliittolaiset emme tule ainakaan itse olemaan koskaan muita kuin sosialisteja. Minä tiedän, että kun teidän vanhempien toverien voimat väsyy, jatkamme me nouseva nuoriso teidän työtänne. Nuorten voimalla me nostamme ylös punalippumme ja rien nämme sitä päämäärää kohti, jonne te olette viitottaneet tien!

Pikkupojan nuoli.

Pikku Kalle: — Kiltti rouva, saanko mennä ottamaan nuoleni, se putosi rouvan puutarhaan.

Rouva: Kernaasti poikaseni, mutta tiedätkö edes suunnilleen, missä kohdin se mahtaa olla?

Kalle: Kyllä! Se tarttui rouvan kissan selkään.

Lasten Joulu

1918

Hinta 25c.

Lasten Joulu jokaisen suomalaisen kotiin. Lasten Joulua on vielä pienempi määrä saatavana. Tilataan osotteella:

TOVERITAR,
Box 99, Astoria, Ore.

Eeron uudet kengät

Äidin johdolla kirjoittanut
Irja Jarvin.
(Jatkoa.)

Eeron tauti kiihtyi ja kuume kohosi. Kuumehoureissaan puhui hän usein niistä uusista kengistä, jotka hän on pian saava. Tehdäkseen pienelle potilaalleen mieliksi, juoksi äiti kerran Eeron nukkuessa kenkäkauppaan. Hän panttasi ainoan arvoesineensä, nimittäin vihkisormuksensa ja osti Eerolle kengät.

Kun Eero heräsi, oli kuume vähän laskeutunut, joten hänen pienet aivonsa saattoivat ajatella aivan selvästi. Nähtyään uudet kengät ja kuultuaan että ne olivat hänen, sanoi hän:

"Heti kun minä paranen menen minä näyttämään pojille, että minullakin on uudet kengät."

"Ei, lapseni, se ei ole niin tarpeellista, sillä vielä on niin paljon muita köyhiä lapsia ilman kenkiä ja kunnollisia vaatteita. Paljon tärkeämpää on, että heti parannuttuasi menet ja kauppaat heille nyt kohta ilmestyvää Työväen Lasten Joulua ja muutakin sosialistista kirjallisuutta, sekä kehoitat heitä menemään Työväenyhdistykselle sunnuntaikouluun. Niiden kirjain avulla ja sosialistisessa sunnuntaikoulussa oppivat he ymmärtämään, ettei köyhyys ole niiden syy, jotka siitä kärsivät, vaan tämän yhteiskuntajärjestelmän, joka ei turvaa heikompain oikeutta sitä vääryyttä vastaan, jota kapitalistisessa yhteiskunnassa harjoitetaan. Vielä oppivat he noista kirjoista senkin, että kaikki köyhyys ja siitä johtuvat kärsimykset loppuvat vasta silloin kun koko maailman työläisjoukot — nuo kurjat ryysyisetkin — yhtyvät yhteen suureen yhdistykseen eli liittoon ja tämän liittonsa kautta vaativat, että kaikissa maailman paikoissa on laadittava sellaiset lait, että ne turvaavat jokaisen maailmaan syntyneen ihmisen oikeuden ja hyvinvoinnin", selitti äiti innostuneena asiastaan, sillä hän oli tietoinen sosialisti.

Eero sai vaikean yskänkohtauksen ja veri irtautui hänen pikku rinnastaan punaten tyynyliinan. Tästä säikähtyneenä huohotti Eero tuskaisesti:

"Äiti, älä anna minun kuolla ..... älä anna minua viedä — hautaan..... Minulla on niin paljon tekemistä... minä tahdon myydä niitä kirjoja!"

Kaikista äidin ponnisteluista huolimatta kävi Eeron tila yhä huonommaksi, kunnes vihdoin saapui säälimätön kuolema ja katkasi Eeron kahdeksanvuotisen elämänlangan — sammutti hänen silmänsä valon, joiden sammuessa tuo köyhä äiti tunsi jäävänsä synkkään pimeään, josta hän tuijotti elämänsä pohjattomaan tyhjyyteen.

Vuoteen vieressä tuolilla olivat Eeron uudet kengät niin totisen näköisinä ikäänkuin nekin olisivat tienneet joutuneensa liian myöhään.

LASTEN NÄYTELMIÄ.

SAITURIN HANHET, leikkinäytelmä lapsille, kirj. Aku Päivö, 1-näytöksinen, viisi henkilöä 20c
TADIN MARJAT, kir. Aku Päivö, 2-näyt., 7 henkilöä 25c
COLUMBIAN KUKKATARHA, 1-näyt., 7 henkilöä 25c
KOTIKULTA, 2-osainen laulunäytelmä lapsille, kirj. L. Siniinen, 10 henkilöä... 30c
KUNNAN ELÄTTI, kirj. Helmi Vilen, 1-näyt., viisi henkilöä 25c
VALONTIELLÄ, kirj. Paul Suorsa, 2-näyt., 12 henkilöinen 25c
NOUSEVA KOSTO, kirj. Paul Suorsa, 2-näyt., 12 henkilöä 25c
ONNEN TIE, 2-näyt., 12 henkilöä 25c
PAIKKAAJAT, 1-näyt., 10 henkilöä ja SANKARIT, kolmen pojan vuoropuhelu 25c

Saatavana:
Toverin Kirjakaupasta, Box 99, Astoria, Ore.